

NUMĂR GRILĂ: 3

Facultatea de Drept
SIMULARE EXAMEN DE LICENȚĂ - 17 mai 2024 - PROBA 1
"Instituții fundamentale în dreptul privat și dreptul public"

1. Existența leziunii ca viciu de consimțământ:

- a) nu poate fi apreciată și în funcție de natura și scopul actului încheiat;
- b) este exclusă în cazul contractului de donație;
- c) presupune, în toate cazurile, indiferent de persoana lezată, atât un element obiectiv, cât și un element subiectiv.

2. Existența violenței drept viciu de consimțământ:

- a) este exclusă mereu în cazul în care partea care pretinde că i-a fost viciat consimțământul a fost amenințată că, dacă nu va încheia un anumit act juridic în termen de o lună de zile, la finalul lunii respective i se va incendia locuința;
- b) poate fi apreciată și în funcție de starea de sănătate a celui căruia i s-a indus starea de teamă;
- c) nu poate fi apreciată și în funcție de vârsta sau caracterul celui căruia pretinde că i s-a indus starea de teamă.

3. Spre deosebire de nulitatea relativă:

- a) nulitatea absolută operează de drept;
- b) în cazul clauzelor considerate nule absolut, acestea nu se pot înlocui cu prevederile legale aplicabile;
- c) nulitatea absolută este imprescriptibilă dacă se invocă pe cale de acțiune.

4. Dacă un eveniment pe care părțile îl consideră termen nu se realizează:

- a) obligația devine ineficace;
- b) obligația devine exigibilă în ziua în care evenimentul ar fi trebuit în mod normal să se producă;
- c) obligația devine nulă.

5. Dacă, după împlinirea termenului de prescripție, debitorul constituie o garanție reală în folosul creditorului, cu privire la creanța acestuia:

- a) prescripția își reia cursul;
- b) nu se produce niciun efect asupra cursului prescripției;
- c) începe să curgă un nou termen de prescripție.

6. În cazul în care cererea de chemare în judecată a fost respinsă:

- a) aceasta va avea efect întreruptiv asupra cursului prescripției, indiferent de motivele respingerii;
- b) va avea efect întreruptiv doar dacă va fi introdusă în termen de 6 luni o nouă cerere de chemare în judecată;
- c) poate fi introdusă oricând în interiorul termenului de prescripție o nouă cerere de chemare în judecată.

7. Sarcina:

- a) dacă nu este executată de gratificat, terțul beneficiar poate revoca donația;
- b) dacă afectează un contract de donație, revocarea donației va produce efecte declarative;
- c) dacă este ilicită, sancțiunea va fi nulitatea absolută.

8. Renunțarea la prescripție:

- a) este valabilă, chiar dacă este realizată de cel care este lipsit de capacitatea de a se obliga;
- b) produce efectele prevăzute de lege, chiar dacă este făcută în mod tacit, rezultând din manifestări neechivoce;
- c) nu se poate face decât atunci când prescripția nu a început să curgă, întrucât nu se poate renunța la o prescripție împlinită.

9. În materia prescripției extinctive:

- a) se prescrie în termen de 30 de ani dreptul la acțiune privitor la drepturile reale care nu sunt declarate prin lege imprescriptibile ori sunt supuse altui termen de prescripție;
- b) cel care a executat de bunăvoie obligația după ce termenul de prescripție s-a împlinit are dreptul să ceară restituirea prestației dacă la data executării nu știa că termenul prescripției era împlinit;
- c) repunerea în termenul de prescripție nu se poate face din oficiu de către instanța de judecată.

10. Cu privire la prescripția extinctivă, părțile pot:

- a) să convină cu privire la termenul de prescripție și caracterul imprescriptibil al unui drept la acțiune;
- b) să instituie noi cazuri de suspendare a prescripției, în funcție de motivul obiectiv al imposibilității lor de a face acte de întrerupere;
- c) să modifice începutul său în cazul drepturilor la acțiunea în executarea obligațiilor de a da sau de a face.

11. În materia decăderii:

- a) Termenele de decădere se întrerup în caz de forță majoră;
- b) Aceasta se poate invoca, la fel ca prescripția, prin întâmpinare sau, în lipsa invocării, cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate;
- c) La fel ca la termenul extinctiv, consecința este stingerea dreptului subiectiv civil cu efecte ex tunc.

12. Constituie condiție:

- a) a impreviziunii, încercarea debitorului de a negocia cu bună-credință adaptarea rezonabilă a contractului;
- b) mixtă: îți vând terenul dacă vei promova examenul de admitere la Facultatea de Drept din Iași;
- c) de eficacitate a actului juridic civil forma înscrisului autentic cerută pentru încheierea valabilă a unui contract de donație privind un teren.

13. În ceea ce privește modificarea termenelor de prescripție:

- a) Părțile pot modifica termenul de prescripție pentru acțiunea confesorie de superficie și să îl stabilească la 2 ani;
- b) Părțile pot modifica (în condițiile legii) un termen de prescripție stabilit de lege ca fiind de 15 ani, și să îl stabilească la 10 ani;
- c) Părțile pot modifica termenul de prescripție pentru acțiunile întemeiate pe un raport de asigurare și să îl stabilească la 12 ani.

14. Condiția pur potestativă:

- a) din partea debitorului este valabilă doar dacă este suspensivă;
- b) din partea debitorului este valabilă doar dacă este rezolutorie;
- c) din partea debitorului și a creditorului este valabilă doar dacă este suspensivă.

15. În cazul proprietății comune pe cote-părți:

- a) fructele civile se cuvin coproprietarului care le-a perceput;
- b) posesia exercitată de unul dintre coproprietari este, în principiu, o detenție;
- c) actele juridice de conservare pot fi efectuate doar cu acordul expres ori implicit al tuturor coproprietarilor.

16. Posesia:

- a) ca regulă, poate fi reținută că există în temeiul stăpânirii materiale a lucrului, stăpânire exercitată de către comodatari;
- b) presupune exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate asupra bunului, fie în mod nemijlocit, prin putere proprie, fie prin intermediul unei alte persoane;
- c) generează o prezumție de proprietate în favoarea posesorului unui imobil înscris în cartea funciară chiar dacă proprietatea este întabulată în favoarea unei alte persoane.

17. În anul 2014, X a început construirea unei locuințe pe terenul dobândit prin cumpărare de la un terț. Printr-o notificare expediată la două luni de la începerea lucrărilor, vecinul său Z l-a somat să înceteze construirea, deoarece o suprafață de teren de 23 mp, aflată sub viitoarea construcție, i-ar aparține. X a continuat lucrările și a finalizat clădirea. Z a invocat accesiunea, dovedind dreptul de proprietate asupra terenului menționat mai sus, precum și faptul că X a construit fără autorizațiile cerute de lege. În raport de situația descrisă:

- a) Z va putea solicita înscrierea sa în cartea funciară ca proprietar unic al lucrării edificate pe terenul său cu plata a jumătate din valoarea materialelor și a manoperei;
- b) Z va putea solicita ridicarea lucrării de pe terenul său, cu plata de daune-interese;
- c) este exclusă posibilitatea înscrierii în cartea funciară a unui drept de coproprietate, cu luarea în calcul a valorii terenului și a jumătate din valoarea contribuției lui X.

18. Elementul intențional (animus) presupune întotdeauna:

- a) acordul adevăratului proprietar;
- b) voința posesorului de a stăpâni bunul pentru altul;
- c) intenția posesorului de a exercita acte de stăpânire a bunului sub nume de titular al dreptului real.

19. Regulile gestiunii de afaceri:

- a) îl obligă pe gerant să continue și după decesul geratului gestiunea începută până când moștenitorii acestuia din urmă sunt în măsură să o preia;
- b) pe gerat nu îl obligă să execute obligațiile născute din actele necesare și utile încheiate pe seama sa de gerant;
- c) îl obligă pe gerat să ramburseze gerantului cheltuielile utile chiar dacă rezultatul gestiunii de afaceri nu a fost atins.

20. În cazul încetării superficiei prin expirarea termenului:

- a) ipotecile constituite cu privire la teren pe perioada superficiei nu se extind asupra construcției, dacă proprietarul terenului dobândește dreptul de proprietate asupra clădirii prin accesiune;
- b) ipotecile constituite cu privire la construcție nu se extind asupra terenului, dacă proprietarul construcției dobândește terenul la valoarea de circulație pe care acesta ar fi avut-o dacă nu se edifica construcția;
- c) dezmembrămintele constituite de superficial se strămută de drept asupra sumei primite de la proprietarul terenului, dacă acesta înțelege să invoce accesiunea.

21. Societatea H SRL a încheiat, la data de 15 august 2013, un contract cu Societatea M SRL, prin care s-a obligat ca, în schimbul unui preț să furnizeze studiile clinice necesare pentru acreditarea unor medicamente. Ca urmare a creșterii costurilor pentru realizarea studiilor clinice, executarea obligațiilor sale a devenit excesiv de oneroasă, motiv pentru care H SRL se află în situația de a nu furniza prestația asumată. H SRL nu s-a așteptat la schimbarea dramatică a împrejurărilor și crede că beneficiarul M SRL nu ar renunța la executarea întocmai a contractului. Care este calea pe care trebuie să o urmeze H SRL în conformitate cu prescripțiile legii:

- a) să încerce negocierea, cu bună-credință, a adaptării rezonabile și echitabile a contractului cu societatea M SRL;
- b) să ceară direct instanței adaptarea contractului pentru impreviziune;
- c) să se libereze de obligațiile față de M SRL, plătind creditoarei despăgubirile prevăzute prin clauza penală.

22. Răspunderea civilă:

- a) contractuală este înlăturată întotdeauna atunci când prejudiciul este cauzat de un eveniment de forță majoră sau caz fortuit, orice clauză contrară fiind considerată nescrisă;
- b) delictuală pentru fapta animalului nu este înlăturată de cazul fortuit;
- c) este înlăturată prin declarația victimei de acceptare a riscului producerii unui prejudiciu.

23. Atributele dreptului de proprietate sunt:

- a) posesia, relativitatea, detenția și dispoziția;
- b) perpetuitatea, posesia și dispoziția;
- c) posesia, folosința și dispoziția.

24. Ca regulă, cesiunea de creanță având ca obiect o sumă de bani produce efecte între cedent și cesionar:

- a) din momentul realizării cesiunii, chiar dacă debitorul cedat nu a acceptat cesiunea sau aceasta nu i-a fost comunicată;
- b) din momentul în care cesiunea a fost făcută opozabilă debitorului cedat printr-o comunicare scrisă;
- c) din momentul în care debitorul cedat și-a dat acordul pentru cesiune.

25. Plata unei sume de bani poate fi efectuată de către debitor:

- a) anterior scadenței, dacă nu rezultă contrariul din natura contractului, din înțelegerea părților sau din împrejurările în care a fost încheiat ori dacă creditorul nu are un interes legitim să refuze plata anticipată;
- b) la domiciliul creditorului, cheltuielile plății fiind suportate de creditor, în lipsă de stipulație contrară;
- c) prin virament bancar, situație în care data plății este aceea la care contul debitorului este debitat cu suma care a făcut obiectul plății.

26. X a împrumutat de la Y suma de 100.000 lei și a garantat plata debitului prin constituirea unui drept de ipotecă asupra unui imobil al său, în contractul de ipotecă fiind menționată expres posibilitatea cesiunii dreptului de creanță numai cu acordul lui X. Z a plătit suma de 50.000 lei către Y, în virtutea unei subrogații convenționale încheiată cu acesta cu privire la creanța sa față de X, prin convenția de subrogație Y obligându-se să garanteze suma pentru care a operat subrogația. În această situație:

- a) Z devine creditor al lui X pentru suma de 100.000 lei, dar X îi va putea opune mijloacele de apărare pe care le avea față de Y;
- b) Z devine creditor al lui X pentru suma de 50.000 lei, și va beneficia de ipoteca ce însoțea împrumutul cu preferință față de Y;
- c) Z nu devine creditor al lui X, întrucât lipsește acordul acestuia din urmă asupra subrogației.

27. La moștenirea unui defunct vin doi frați, care renunță, unul având doi copii și altul patru copii, precum și soțul supraviețuitor și părinții defunctului. Moștenirea se împarte astfel:

- a) soțul va primi 1/3 din masa succesorală, părinții vor primi fiecare câte 1/6 din masa succesorală, doi dintre nepoți vor primi câte 1/12 iar ceilalți patru vor primi fiecare câte 1/24 din masa succesorală;
- b) soțul va primi 1/2 din masa succesorală, părinții vor primi fiecare câte 1/6 din masa succesorală iar nepoții vor primi fiecare câte 1/18 din masa succesorală;
- c) soțul va primi 1/3 din masa succesorală, părinții vor primi fiecare câte 1/6 din masa succesorală iar nepoții vor primi fiecare câte 1/18 din masa succesorală.

28. Câteodată, vânzarea este:

- a) un act juridic solemn;
- b) un act juridic real;
- c) un act juridic cu titlu gratuit.

29. Titularii dreptului de preempțiune la dobândirea unui teren agricol din extravilan:

- a) au stabilită o ordine de preferință de Legea nr. 17/2014;
- b) nu sunt preferați în funcție de cine oferă mai mult;
- c) ca regulă principală, sunt preferați în ordinea prevăzută de Codul civil.

30. Promisiunea bilaterală de vânzare:

- a) dă naștere unei obligații de a face;
- b) trebuie încheiată în formă autentică dacă are ca obiect vânzarea unui teren;
- c) poate fi executată întotdeauna în natură prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract.

31. Dreptul de opțiune succesorală retransmis poate fi exercitat:

- a) în termenul de opțiune aplicabil moștenirii celui de al doilea decedat, de către toți moștenitorii primului decedat;
- b) de către moștenitorii celui de al doilea decedat, în termenul de opțiune aplicabil autorului lor;
- c) în termenul de opțiune aplicabil moștenirii celui dintâi defunct.

32. La moștenirea unui defunct vin mama acestuia, un frate bun, un frate uterin și doi frați consangvini. Moștenirea se împarte astfel:

- a) mama primește 1/4 din masa succesorală, fratele bun și fratele matern primesc fiecare câte 3/8 din masa succesorală;
- b) mama primește 1/4 din masa succesorală și frații primesc fiecare câte 3/16 din masa succesorală;
- c) mama primește 1/4 din masa succesorală, fratele bun primește 5/16, fratele matern primește 3/16 iar frații consangvini primesc fiecare câte 1/8 din masa succesorală.

33. Contractul de întreținere:

- a) are numai caracter viager;
- b) se poate încheia pe durata maximă de 5 ani, de minorul între 14 și 18 ani;
- c) întreținerea se datorează pentru toată durata vieții creditorului întreținerii, dacă nu s-a prevăzut altfel.

34. Pentru a putea fi dovedită tranzacția:

- a) aceasta trebuie încheiată în scris;
- b) aceasta trebuie încheiată prin act autentic, fiind un contract solemn;
- c) este suficientă proba cu martori.

35. Testamentul, ca act juridic unilateral:

- a) cuprinde voința unei singure persoane, a testatorului, aceasta producând (în principiu) efecte independent de voința beneficiarului;
- b) trebuie să cuprindă dispoziții patrimoniale legate de moartea persoanei;
- c) poate fi revocat judecătorește.

36. Exercițarea dreptului de preempțiune conform Codului civil:

- a) se poate face doar „a priori” prin metoda ofertei de vânzare;
- b) se poate face doar „a posteriori” prin vânzarea către un alt cumpărător decât preemptorul;
- c) se poate face atât „a priori” prin metoda ofertei de vânzare, cât și „a posteriori” prin vânzarea către un alt cumpărător decât preemptorul a bunurilor supuse preempțiunii, cu posibilitatea exercitării ulterioare a dreptului de preempțiune.

37. Pentru a-și exercita dreptul de opțiune succesorală, partea are posibilitatea de a alege între:

- a) a accepta moștenirea și a fi considerat acceptant forțat;
- b) a accepta moștenirea, ceea ce-i va consolida cu efect retroactiv calitatea sau titlul de moștenitor, și a renunța la moștenire, ceea ce va face ca el să piardă, cu efect retroactiv, calitatea sau titlul de moștenitor;
- c) a accepta moștenirea, ceea ce-i va consolida cu efect retroactiv calitatea de moștenitor, și a fi considerat renunțător tacit la moștenire la moștenire, ceea ce va face ca el să piardă, cu efect retroactiv titlul de moștenitor.

38. În cazul actului estimativ:

- a) este suficient ca donatorul să semneze înscrisul;
- b) acesta trebuie să respecte forma solemnă;
- c) întotdeauna, dovada existenței poate fi probată prin martori.

39. Ca regulă generală, cu privire la excepțiile procesuale:

- a) instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor procesuale, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei;
- b) în cazul în care instanța admite o excepție dirimantă (peremptorie), pronunță o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul;
- c) excepțiile absolute pot fi invocate de partea interesată direct în fața instanței de recurs numai dacă pentru soluționare nu este necesară administrarea altor dovezi.

40. Operează de drept:

- a) suspendarea termenului de perimare, în toate cazurile în care după ce acesta a început să curgă intervine un caz de suspendare de drept a judecării cauzei;
- b) suspendarea judecării cauzei, în cazul în care s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea în cauză;
- c) suspendarea judecării cauzei, în cazul în care instanța formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit prevederilor tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană.

41. Se poate formula apel:

- a) împotriva încheierii prin care prima instanță a anulat cererea de chemare în judecată în procedura de verificare și regularizare a cererii de chemare în judecată;
- b) împotriva hotărârii prin care prima instanță ia act de renunțarea la judecată făcută de reclamant;
- c) împotriva încheierii prin care a fost respinsă cererea de lămuriri a unei sentințe, pronunțată într-un litigiu supus normelor de drept comun.

42. Legea prevede un termen de 30 de zile:

- a) pentru formularea recursului împotriva încheierii prin care prima instanță a dispus suspendarea judecării pe motiv că, într-o cauză similară Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost sesizată cu o cerere de decizie preliminară, termen care curge de la comunicarea acestei încheieri;
- b) pentru formularea recursului împotriva hotărârii prin care s-a constatat perimarea unui recurs aflat pe rolul unei curți de apel, termen care curge de la comunicarea acestei hotărâri;
- c) pentru redactarea hotărârii, termen care curge de la pronunțare, și care poate fi prelungit cu câte 30 de zile, de cel mult două ori.

43. Cu privire la reprezentarea părților în procesul civil:

- a) instanța va numi, din oficiu, un curator special, dintre avocații desemnați în acest scop de barou pentru fiecare instanță judecătorească, în toate situațiile în care persoana lipsită de capacitate de exercițiu este nu are reprezentant legal;
- b) judecătorul poate numi pentru oricare parte din proces, chiar dacă aceasta are capacitate deplină de exercițiu, un curator special, dintre avocații desemnați în acest scop de barou pentru fiecare instanță judecătorească, atunci când circumstanțele cauzei o impun, pentru a se asigura dreptul la un proces echitabil;
- c) în cazul reprezentării convenționale, renunțarea la mandat sau revocarea acestuia nu poate fi opusă celeilalte părți decât de la comunicare, chiar dacă a fost făcută în ședință publică, în prezența celeilalte părți.

44. Potrivit legii, poate fi atacată numai cu recurs la instanța ierarhic superioară:

- a) încheierea prin care, într-un litigiu supus normelor de drept comun, este admisă o excepție de conexitate, însă numai odată cu hotărârea prin care instanța se dezinvestește;
- b) hotărârea prin care este respinsă cererea de chemare în judecată, fără a fi soluționată pe fond, în cazul în care, în materie contencioasă, judecătorul a pus în discuția părților necesitatea introducerii în cauză a altor persoane, atunci când raportul juridic dedus judecării o impune, însă niciuna dintre părți nu a solicitat introducerea terțului, iar judecătorul apreciază că pricina nu poate fi soluționată fără participarea terțului respectiv;
- c) hotărârea prin care instanța se declară incompetentă și respinge cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă, întrucât este de competența unui organ fără activitate jurisdicțională.

45. Cu privire la deliberare și pronunțarea hotărârii judecătorești:

- a) în cazul amânării pronunțării, părțile vor fi citate, chiar dacă anterior închiderii dezbaterilor aveau termen în cunoștință;
- b) instanța poate dispune repunerea pe rol a cauzei în situația în care, după pronunțare, apreciază că sunt necesare probe sau lămuriri noi;
- c) în cazul în care se constituie complet de divergență, dacă aceasta nu poate fi judecată în aceeași zi, părțile vor fi citate pentru a pune din nou concluzii asupra chestiunilor aflate în divergență.

46. Se soluționează cu citarea părților:

- a) atât excepțiile de necompetență, cât și conflictele de competență;
- b) atât cererile de strămutare, cât și cererile de recuzare;
- c) atât excepțiile referitoare la lipsa calității procesuale a părților, cât și cele referitoare la lipsa coparticipării procesuale obligatorii.

47. Cu privire la introducerea forțată în cauză, din oficiu, a altor persoane:

- a) sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile legale referitoare la încuviințarea în principiu a cererilor de intervenție;
- b) ca regulă generală, introducerea în cauză va fi dispusă, prin încheiere, până la terminarea cercetării procesului înaintea primei instanțe, însă dacă necesitatea introducerii în cauză a altor persoane este constatată cu ocazia deliberării, instanța va repune cauza pe rol în acest scop, cu citarea părților;
- c) cel introdus în proces va lua procedura în stadiul în care se află la momentul introducerii sale, va putea să arate excepțiile, dovezile și celelalte mijloace de apărare de care înțelege să se folosească în termenul stabilit de instanță în acest scop, însă nu va putea solicita readministrarea probelor deja administrate.

48. Se soluționează fără citarea părților, în toate cazurile:

- a) o cerere de asigurare a probelor, formulată pe cale principală;
- b) o cerere de îndreptare a hotărârii judecătorești;
- c) o cerere de preschimbare a termenului de judecată.

49. Instanța, din oficiu:

- a) va invoca nelegala citare a pârâtului, în cazul în care acesta a primit citația, într-un litigiu supus normelor de drept comun, cu o zi înaintea termenului de judecată, indiferent dacă pârâtul este sau nu prezent la termenul respectiv;
- b) va invoca lipsa calității de reprezentant a avocatului care a formular întâmpinarea în numele și pe seama pârâtului, caz în care va acorda un termen în vederea depunerii dovezii calității de reprezentant;
- c) va dispune efectuarea unei expertize pentru stabilirea valorii de circulație a bunului imobil, în vederea verificării competenței materiale, în cazul în care acesta nu are o valoare impozabilă stabilită, iar pârâtul contestă valoarea indicată de reclamant.

50. Legea prevede o competență teritorială exclusivă:

- a) în toate cazurile în care pârâta este o societate reglementată de Legea nr. 31/1990 privind societățile;
- b) în cazul în care moștenitorii creditorului defunct, aflați încă în indiviziune, formulează o cerere de chemare în judecată împotriva debitorului;
- c) în cazul unei cereri de partaj, dacă indiviziunea rezultă din succesiune, indiferent dacă în masa bunurilor de împărțit intră sau nu bunuri imobile.

51. Este adevărat că:

- a) durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere constituie termen de supraveghere pentru condamnat și este cuprinsă între 2 și 4 ani, fără a putea fi, însă, mai mică decât durata pedepsei aplicate;
- b) pedeapsa accesorie constă în interzicerea exercitării, pe o perioadă de la unu la 10 ani, a unuia sau mai multora din drepturile a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară;
- c) dacă la data pronunțării hotărârii de condamnare inculpatul a împlinit vârsta de 65 de ani, în locul pedepsei detențiunii pe viață i se poate aplica pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani și pedeapsa interzicerii exercitării unor drepturi de la unu la 5 ani.

52. Este adevărat că:

- a) tentativa perfectă constă în punerea în executare a intenției (directe sau indirecte) de a săvârși infracțiunea, executare care a fost întreruptă;
- b) tentativa (imperfectă sau perfectă) nu este posibilă în cazul unei infracțiuni omisive proprii;
- c) din punctul de vedere al naturii juridice, tentativa incriminată / pedepsibilă reprezintă o circumstanță generală atenuantă.

53. În cazul infracțiunilor denumite generic "infracțiuni de durată":

- a) ca infracțiuni intenționate, tentativă este posibilă și pedepsibilă (relevantă penal);
- b) apartenența acestora este la unitatea legală de infracțiune, cu o excepție;
- c) unitatea de subiect activ și pasiv reprezintă condiții generale (comune) de existență.

54. În materia participăției penale:

- a) actele de instigare și cele de complicitate se pot comite cu intenție (directă sau indirectă), prin acțiune sau inacțiune, putând fi anterioare, concomitente sau posterioare în raport cu săvârșirea în mod nemijlocit a faptei prevăzute de legea penală care a fost comisă;
- b) actele de instigare urmate de desistarea autorului ori de împiedicarea de către acesta a producerii rezultatului, atrag răspunderea penală și sancționarea participantului pentru tentativă la infracțiunea infracțiunea comisă (dacă tentativa respectivei infracțiuni este relevantă penal / pedepsibilă);
- c) indiferent de forma pe care o îmbracă participația (proprie sau improprie), participanții cu rol de instigator sau complice pot lucra cu orice formă de vinovăție penală (intenție, culpă sau intenție depășită).

55. Intenția depășită:

- a) s-a încetățenit în exprimarea utilizată în doctrina de specialitate sub denumirea alternativă de "intenție premeditată" ("preordinată");
- b) nu poate configura elementul subiectiv al unei infracțiuni simple, ori al unei infracțiuni continue sau deviate;
- c) poate configura elementul subiectiv al unei infracțiuni complexe cu manifestare progresivă.

56. Atât în cazul infracțiunii continuate, cât și în cazul unei infracțiuni:

- a) de obicei - momentul epuizării reprezintă momentul de săvârșire a faptei penale (regula);
- b) continue succesive - momentul consumativ este cel al săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni;
- c) complexe - elementul subiectiv nu poate fi reprezentat de forma de vinovăție a culpei.

57. Sub aspectul naturii juridice, reprezintă cauze generale de impunitate (de nepedepsire):

- a) excesul (neimputabil sau scuzabil) de legitimă apărare, precum și tentativa absurdă / neidonee;
- b) desistarea, împiedicarea producerii rezultatului, precum și împiedicarea săvârșirii infracțiunii;
- c) minoritatea făptuitorului, eroarea asupra tipicității, precum și renunțarea la aplicarea pedepsei.

58. Amnistia antecondamnatorie și grațierea individuală:

- a) nu au efecte asupra măsurilor de siguranță (regula) și asupra drepturilor persoanei vătămate ;
- b) au ca efect înlăturarea, în totul sau în parte, a executării pedepsei ori comutarea acesteia în alta, mai ușoară;
- c) atunci când (ambele) îmbracă forma antecondamnatorie, înlătură răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită.

59. În Partea generală a Codului penal se prevede în mod expres că:

- a) prin "săvârșirea unei infracțiuni" sau "comiterea unei infracțiuni" se înțelege săvârșirea oricăreia dintre faptele pe care legea le pedepsește ca infracțiune consumată sau ca tentativă, precum și participarea la comiterea acestora în calitate de autor, instigator sau complice;
- b) dispozițiile art. 4 din Codul penal (privind efectele dezincriminării) sunt aplicabile și atunci când, în urma unei decizii a Curții Constituționale sau a unei decizii pronunțate de către Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unei chestiuni de drept (ca hotărâre prealabilă) sau în soluționarea unui recurs în interesul legii, se stabilește că o faptă determinată nu mai întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni sau forma de vinovăție cerută de lege pentru reținerea acesteia;
- c) dacă cel condamnat definitiv pentru o infracțiune continuată sau complexă este judecat ulterior și pentru alte acțiuni sau inacțiuni care intră în conținutul aceleiași infracțiuni, atunci, ținându-se seama de infracțiunea săvârșită în întregul ei, se stabilește o pedeapsă corespunzătoare, care nu poate fi mai ușoară decât cea pronunțată anterior.

60. Sub aspectul naturii juridice:

- a) prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității reprezintă o pedeapsă secundară aplicabilă exclusiv infractorului major;
- b) amenda penală reprezintă o pedeapsă de ordin pecuniar (unica pedeapsă principală neprivativă de libertate);
- c) publicarea hotărârii nedefinitive de condamnare reprezintă o pedeapsă complementară perpetuă.

61. În jurisprudența obligatorie în materie penală s-a stabilit că:

- a) unitatea subiectului pasiv nu reprezintă o condiție (esențială și generală) valabilă necesară pentru reținerea formei continuate de comitere a unei infracțiuni - soluție impusă de către Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) unitatea subiectului pasiv nu reprezintă o condiție (esențială și generală) valabilă necesară pentru reținerea formei continuate de comitere a unei infracțiuni - soluție impusă de către Curtea Constituțională, legiuitorul conformându-se prin modificarea Codului penal;
- c) efectele (retroactive) produse de o lege de dezincriminare trebuie extinse și asupra deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unor norme de incriminare, dacă legiuitorul nu intervine expres în timp util, ulterior, pentru a le dezincrimina formal - soluție impusă de către Înalta Curte de Casație și Justiție;.

62. În materia circumstanțelor generale atenuante:

- a) spre deosebire de prevederea expresă și limitativă a circumstanțelor judiciare, cele legale sunt prevăzute cu titlu exemplificativ;
- b) efectele atrase asupra pedepsei principale sunt obligatorii, indiferent dacă circumstanțele reținute sunt legale sau judiciare;
- c) toate împrejurările care constituie sau pot constitui astfel de circumstanțe sunt de ordin real (produc efecte in rem).

63. În jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a stabilit că:

- a) aplicarea pedepselor accesorii constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și d)-o) din Codul penal, a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară, este posibilă în cazul dispunerii unei soluții de condamnare, indiferent de pedeapsa principală stabilită și aplicată de către instanță;
- b) în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate, de către cel condamnat definitiv, în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea unei soluții de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei care a fost aplicată anterior sunt (deopotrivă) obligatorii;
- c) atunci când pedeapsa amenzii s-a adăugat pedepsei închisorii, amenda penală se execută, chiar dacă executarea pedepsei închisorii a fost suspendată sub supraveghere.

64. Spre deosebire de eroarea (invincibilă) asupra caracterului ilicit / nejustificat al faptei:

- a) eroarea asupra unui element circumstanțial agravant nu afectează existența infracțiunii;
- b) toate celelalte cauze generale de neimputabilitate atrag efecte in personam;
- c) cauzele generale justificative afectează existența tipicității (obiective a) faptei concret comise.

65. Sub aspectul naturii juridice, următoarea împrejurare constituie o circumstanță agravantă (generală, legală și reală):

- a) săvârșirea faptei de două sau mai multe persoane împreună;
- b) săvârșirea infracțiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisă împreună cu un minor;
- c) săvârșirea faptei în stare de intoxicație involuntară și incompletă.

66. Atât în cazul renunțării la aplicarea pedepsei, cât și în cazul amânării aplicării pedepsei:

- a) revocarea obligatorie a acestor măsuri atrage aplicarea dispozițiilor privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară de infracțiuni;
- b) aprecierea instanței potrivit căreia aplicarea unei pedepse ar fi inoportună, din cauza consecințelor pe care le-ar avea asupra persoanei infractorului, este o cerință expres prevăzută de lege;
- c) nu se produc efecte asupra executării măsurilor de siguranță (regula) și a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea pronunțată.

67. În Partea generală a Codului penal se prevede în mod expres că:

- a) nicio pedeapsă nu poate fi stabilită și aplicată în afara limitelor speciale ale acesteia;
- b) ziua în care începe executarea pedepsei și ziua în care încetează aceasta nu se socotesc în durata executării;
- c) când dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, instanța aplică infractorului un avertisment.

68. Prezintă caracter facultativ:

- a) revocarea amânării aplicării pedepsei, dacă pe parcursul termenului de supraveghere, persoana supravegheată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse;
- b) aplicarea pedepsei complementare a degradării militare, condamnăților militari în activitate, în rezervă sau în retragere, dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea mai mare de 10 ani sau detențiunea pe viață;
- c) agravarea cu o treime a limitelor speciale ale zilelor-amendă, dacă prin infracțiunea săvârșită s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial, iar pedeapsa prevăzută de lege este numai amenda ori instanța optează pentru aplicarea acestei pedepse atunci când legea o prevede alternativ închisorii.

69. Infracțiunea de fals:

- a) în declarații, nu poate fi comisă în coautorat;
- b) intelectual, poate fi reținută în concurs formal cu infracțiunea de uz de fals;
- c) intelectual, se reține în concurs formal cu infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale atunci când înscrisul este întocmit de un funcționar public care nu avea competența de a-l întocmi și care consemnează împrejurări ce nu corespund realității.

70. Constituie infracțiunea de furt calificat fapta inculpatului care:

- a) major fiind, comite fapta împreună cu un minor;
- b) călătorind într-un tramvai sustrage un portmoneu;
- c) primind de la vecinul său cheia apartamentului acestuia, pentru a uda florile în timpul cât vecinul este plecat în vacanță, după ce a intrat în apartament și a udat plantele, la plecare și-a însușit un colier din aur aflat pe masa din sufragerie.

71. Infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale:

- a) se pedepsește și în forma tentativei;
- b) se reține în concurs real cu infracțiunea de uz de fals dacă, ulterior falsificării unei diplome de licență, autorul o postează pe o rețea de socializare pentru a se lăuda;
- c) se reține în variantă agravată dacă este săvârșită de un funcționar public, chiar dacă acesta nu se afla în exercițiul atribuțiilor de serviciu la momentul comiterii faptei.

72. Se va reține infracțiunea de cercetare abuzivă:

- a) doar dacă întrebuițarea de promisiuni, amenințări sau violențe se exercită față de inculpat;
- b) și când întrebuițarea de promisiuni, amenințări sau violențe se exercită față de partea responsabilă civilmente;
- c) și când întrebuițarea de promisiuni, amenințări sau violențe se exercită asupra unei persoane trimise în judecată, în scopul obținerii unei declarații.

73. În ceea ce privește infracțiunea de nedenunțare:

- a) este tipică fapta persoanei care, luând cunoștință de săvârșirea de către fiul său a unei infracțiuni de omor, nu înștiințează de îndată autoritățile;
- b) se va reține atunci când funcționarul public omite să sesizeze organele de urmărire penală cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de luare de mită de către șeful său;
- c) nu se va reține în sarcina persoanei care, luând cunoștință de săvârșirea unei infracțiuni de viol asupra unei victime minore, nu înștiințează de îndată autoritățile.

74. În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu și neglijență în serviciu:

- a) paguba cauzată prin comiterea faptei se poate produce și în patrimoniul unei persoane juridice;
- b) se va aplica, pe lângă pedeapsa principală, și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică;
- c) subiect activ nu poate fi și persoana care exercită, temporar, fără remunerație, o însărcinare în cadrul unei persoane juridice de drept privat.

75. În cazul în care un minor în vârstă de 17 ani sustrage bani din portmoneul tutorelui său pentru a-și achiziționa un tricou:

- a) minorul nu comite infracțiunea de furt;
- b) acțiunea penală pentru infracțiunea de furt se poate pune în mișcare doar dacă tutorele formulează plângere prealabilă;
- c) minorul nu răspunde penal, întrucât nu a luat banii în scopul însușirii pe nedrept.

76. La infracțiunea de ucidere ori vătămare a nou-născutului de către mamă:

- a) consumarea are loc în momentul survenirii decesului nou-născutului;
- b) tentativa nu este posibilă;
- c) tentativa este posibilă și se pedepsește.

77. Infracțiunea de uzurpare de calitate oficiale se va reține:

- a) în concurs real cu infracțiunea de înșelăciune în variantă agravată dacă autorul, pretinzând că este funcționar la Primărie, îi solicită unei persoane suma de 500 de lei pentru a nu o amenda pentru încălcarea autorizației de funcționare a unei cafenele;
- b) în variantă agravată dacă un funcționar public continuă să exercite o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, după ce a pierdut acest drept conform legii;
- c) în variantă agravată în cazul în care X, pentru a se distra, îmbracă o uniformă de polițist de la Poliția Rutieră și dirijează circulația într-o intersecție din oraș.

78. Omorul:

- a) nu absoarbe natural actele de vătămare corporală, dacă, după ce luase hotărârea de a ucide victima, autorul îi taie urechile, cauzându-i slujirea, după care, în aceeași împrejurare, o înjunghie cu un cuțit în zona inimii, provocându-i decesul;
- b) calificat, săvârșit din interes material nu se poate reține concomitent cu premeditarea;
- c) va fi calificat în situația în care la ora 20.30, W a aflat că vecinul său X a retras de la bancomat o sumă importantă de bani, astfel încât a luat un cuțit din casă și a mers să-l aștepte pe V la un colț de stradă, pentru a-i lua banii, iar la ora 20.40, văzând că se apropie o persoană despre care a crezut că este V, a înjunghiat-o cu putere, de mai multe ori, în zona inimii, cu consecința decesului acesteia, luându-i portofelul, ulterior descoperindu-se că persoana înjunghiată nu era, în realitate, V.

79. Infracțiunea de abandon de familie:

- a) se reține în concurs formal cu infracțiunea de nerespectarea hotărârilor judecătorești în cazul neexecutării, cu rea-credință, de către cel condamnat a prestațiilor periodice stabilite prin hotărâre judecătorească, în favoarea persoanelor îndreptățite la întreținere din partea victimei unei infracțiuni de ucidere din culpă;
- b) săvârșită prin neplata cu rea-credință, timp de 3 luni, a pensiei de întreținere instituită printr-o singură hotărâre judecătorească în favoarea celor copii ai inculpatului, nu constituie o infracțiune unică;
- c) poate fi comisă și prin alungarea, de către persoana care are obligația legală de întreținere, a celui îndreptățit la întreținere, expunându-l pe acesta din urmă la suferințe morale.

80. Infracțiunea de evadare:

- a) admite instigarea;
- b) se va reține în sarcina autorului unei fapte penale, față de care s-a dispus internarea medicală într-o instituție sanitară, cu pază, iar acesta reușește să fugă prin tăierea grilajelor ferestrei;
- c) nu se va reține în cazul persoanei aflate în arest la domiciliu care încalcă obligația de a nu părăsi imobilul.

81. Lovirea intenționată de către făptuitor, cu aceeași ocazie, a două persoane constituie:

- a) o infracțiune de lovire sau alte violente;
- b) două infracțiuni de lovire sau alte violente aflate în concurs;
- c) o infracțiune de lovire sau alte violente în formă continuată.

82. În cazul infracțiunii de șantaj:

- a) autorul poate urmări dobândirea unui folos patrimonial sau nepatrimonial;
- b) răspunderea penală a autorului este înlăturată dacă persoana vătămată își retrage plângerea prealabilă;
- c) dacă constrângerea se realizează prin amenințare, această infracțiune se va reține în concurs cu cea de șantaj.

83. X, nemulțumit de faptul că avocatul său nu i-a efectuat o apărare corespunzătoare în cadrul procesului penal în care a avut calitatea de inculpat, la ieșirea din sediul instanței, l-a așteptat pe acesta, i-a dat un pumn în față, moment în care avocatul, aflat pe scări, s-a dezechilibrat și a căzut, lovindu-se cu capul de treptele scărilor, survenind decesul avocatului. Fapta lui X constituie infracțiunea de:

- a) loviri sau vătămări cauzatoare de moarte;
- b) ultraj judiciar;
- c) ucidere din culpă.

84. Infacțiunile de viol și agresiune sexuală:

- a) au același element material;
- b) nu pot fi reținute în concurs real dacă sunt comise împotriva aceluiași subiect pasiv;
- c) se rețin în variantă agravată atunci când au fost comise față de un minor, chiar dacă autorul nu are antecedente penale.

85. Judecătorul de cameră preliminară, soluționând plângerea împotriva unei soluții de clasare dispusă după punerea în mișcare a acțiunii penale:

- a) Nu poate dispune o soluție de începere a judecății dacă plângerea a fost formulată de către inculpat;
- b) Poate respinge plângerea ca inadmisibilă, însă doar după verificarea legalității actelor de urmărire penală și a administrării probelor în cauză;
- c) Se pronunță, indiferent de soluție, printr-o încheiere definitivă.

86. Contestația formulată de inculpat împotriva încheierii judecătorului de drepturi și libertăți prin care:

- a) a fost respinsă plângerea împotriva ordonanței procurorului de prelungire a măsurii controlului judiciar, va fi respinsă ca inadmisibilă;
- b) a fost respinsă propunerea de arestare preventivă și s-a dispus luarea măsurii controlului judiciar, va fi respinsă ca inadmisibilă, calea de atac prevăzută de lege fiind plângerea;
- c) a fost admisă propunerea de arestare preventivă, va fi soluționată de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță.

87. Atât măsura preventivă a controlului judiciar, cât și aceea a arestului la domiciliu:

- a) Pot fi luate, în faza de urmărire penală, de către procuror;
- b) Pot fi luate, față de inculpat, doar în faza de urmărire penală;
- c) Pot fi luate, pentru prima dată, (și) direct în faza de cameră preliminară.

88. Sunt considerate ca făcute în termen:

- a) Contestația inculpatului împotriva încheierii prin care s-a dispus menținerea măsurii controlului judiciar, depusă în termen la oficiul poștal, prin scrisoare recomandată, chiar dacă aceasta ajunge la dosarul cauzei după expirarea termenului;
- b) Declarația inculpatului de apel transmisă prin e-mail, în ultima zi a termenului, doar dacă a fost transmisă în timpul programului cu publicul al instanței;
- c) Contestația procurorului împotriva încheierii prin care s-a dispus revocarea măsurii preventive, dacă data la care a fost trecută în registrul de ieșire al parchetului este înăuntrul termenului cerut de lege pentru efectuarea actului, chiar dacă aceasta ajunge la dosarul cauzei după expirarea termenului.

89. Analizând acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța de judecată:

- a) Va admite acțiunea civilă, dacă admite acordul de recunoaștere a vinovăției;
- b) Va putea admite acordul de recunoaștere a vinovăției numai cu privire la unii dintre inculpați;
- c) Va putea admite acordul de recunoaștere a vinovăției, pronunțând o soluție de încetare a procesului penal.

90. Hotărârea judecătorească:

- a) Se semnează de toți membrii completului de judecată și de grefier;
- b) Prin care prima instanță de judecată respinge acordul de recunoaștere a vinovăției se numește decizie;
- c) Prin care prima instanță de judecată dispune condamnarea inculpatului poate fi redactată în termen de 30 de zile de la pronunțare.

91. Reprezintă procedee probatorii:

- a) Audierea martorului și percheziția domiciliară;
- b) Audierea inculpatului și raportul de expertiză;
- c) Percheziția corporală și procesul-verbal de constatare a infracțiunii flagrante.

92. Este întotdeauna obligatorie asistența juridică:

- a) În tot cursul procesului penal, pentru inculpatul față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune de delapidare (pedeapsă prevăzută de lege - închisoare între 2 și 7 ani);
- b) În faza de urmărire penală, a inculpatului minor, chiar dacă nu este supus vreunei măsuri preventive;
- c) A părții civile minore, însă doar dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu și-ar putea formula singură apărarea.

93. la termen în cunoștință:

- a) Inculpatul care a lipsit la primul termen de judecată, însă s-a prezentat avocatul desemnat din oficiu pentru acesta, dacă acesta din urmă a luat, în prealabil, legătura cu inculpatul;
- b) Partea civilă care a semnat personal la primirea citației, doar dacă s-a prezentat la termenul de judecată;
- c) Inculpatul care a fost prezent personal la primul termen de judecată, chiar dacă la următoarele termene nu s-a prezentat.

94. În cursul judecății în primă instanță:

- a) Participarea procurorului este obligatorie la termenele de judecată, sub sancțiunea nulității relative;
- b) Compunerea completului de judecată nu poate fi modificată, sub sancțiunea nulității relative;
- c) Se poate dispune preschimbarea primului termen de judecată, în vederea soluționării cu celeritate a cauzei.

95. Decăderea:

- a) Intervine ca urmare a nerespectării unui termen judiciar de recomandare;
- b) Intervine ca urmare a nerespectării unui termen prohibitiv;
- c) Poate fi înlăturată prin repunerea în termen.

96. În cursul judecății în primă instanță, cercetarea judecătorească:

- a) Va lipsi în acele situații în care instanța a încuviințat judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate în cazul recunoașterii învinuirii;
- b) Debutează, de regulă, cu audierea inculpatului;
- c) Presupune, în toate cazurile, readministrarea probelor administrate în faza de urmărire penală.

97. Reluarea urmăririi penale:

- a) Este condiționată de punerea în mișcare a acțiunii penale;
- b) Se poate dispune în mod legal și de către organele de cercetare penală, prin ordonanță motivată;
- c) Este obligatorie în cazul restituirii cauzei la parchet atunci când judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale.

98. Spre deosebire de nulitatea absolută:

- a) Cazurile de nulitate relativă pot fi invocate din oficiu de către instanță;
- b) Cazurile de nulitate relativă pot fi invocate în orice stare a procesului penal;
- c) Nulitatea relativă se acoperă atunci când persoana interesată a renunțat în mod expres la invocarea nulității.

99. Cu ocazia dezbaterilor:

- a) Persoana vătămată are cuvântul înaintea părții responsabile civilmente;
- b) Avocatul inculpatului nu poate fi întrerupt, pentru respectarea dreptului la apărare;
- c) Președintele poate da cuvânt în replică doar procurorului și avocatului inculpatului.

100. Măsura controlului judiciar încetează de drept în faza de urmărire penală:

- a) Dacă au încetat temeiurile care au determinat-o;
- b) În cazul în care procurorul dispune, prin ordonanță, renunțarea la urmărire penală cu privire la fapta pentru care se exercită acțiunea penală;
- c) În cazul în care procurorul dispune, prin ordonanță, clasarea, fiind necesar a fi sesizat judecătorul de drepturi și libertăți pentru a constata încetarea de drept a măsurii preventive.